

Προς τη Δημιουργία ενός Εθνικού Δικτύου Δια Βίου Μάθησης
Αθήνα 4 Ιανουαρίου 2010

Κείμενο πολιτικών κατευθύνσεων για τη συνάντηση της πολιτικής ηγεσίας του
Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων με τους
κοινωνικούς εταίρους
στις 4 Ιανουαρίου 2010
[Προσχέδιο]

*«Μερικοί άνθρωποι βλέπουν τα πράγματα, όπως είναι και αναρωτιούνται γιατί.
Εγώ βλέπω τα πράγματα που δεν υπήρξαν ποτέ και αναρωτιέμαι γιατί όχι.»
(Μπέρναρ Σω).*

1. Εκπαιδευτική πολιτική και Δια Βίου Μάθηση στην Ελλάδα – Δεδομένα και διαπιστώσεις

Στην αυγή του 2010 η χώρα μας βρίσκεται σε πραγματικά δεινή θέση αναφορικά με τη Δια Βίου Μάθηση. Οι δείκτες μας στην εκπαίδευση ενηλίκων και γενικότερα στη ΔΒΜ παραμένουν εξαιρετικά χαμηλοί. Η χώρα μας καταλαμβάνει την 27^η θέση (από τις 33 χώρες που αξιολογήθηκαν) σε έκταση συμμετοχής και οι επιδόσεις της στη ΔΒΜ απέχουν πολύ από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο των 27 (με ποσοστό συμμετοχής μόλις στο ένα τρίτο του κοινοτικού μέσου όρου δηλ. 2,9% έναντι 9,5%). Χαρακτηριστικό είναι ότι βρίσκεται μία θέση πίσω από την Ουγγαρία και μόλις μία θέση πάνω από τα Σκόπια. Ενδεικτικά δε η ομάδα ηλικίας 50-64 συμμετέχει στη Δια Βίου Μάθηση σε ποσοστό μικρότερο του 1%, ενώ η συμμετοχή στη συνεχιζόμενη επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση είναι μικρότερη από το μισό του κοινοτικού Μ.Ο. (14% έναντι 33%). (Βλέπε πίνακες)

Σε σχέση με τη συμμετοχή στην Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση (ΕΕΚ) αξίζει να σημειωθεί ότι βρισκόμαστε στην 4^η θέση από το τέλος. Αναφορικά μάλιστα με το ποσοστό συμμετοχής των εργαζομένων σε σεμινάρια Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΣΕΚ), η Ελλάδα βρίσκεται στην τελευταία θέση. Ταυτόχρονα από το 2004 και μετά δε σημειώθηκε καμία πρόοδος για τη συγκρότηση του Εθνικού Πλαισίου Επαγγελματικών Προσόντων με βάση το σχετικό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο. Η χώρα μας είναι και εδώ στην τελευταία θέση. Απουσίαζε δε συστηματικά από τις συναντήσεις των ευρωπαϊκών βοηθητικών οργάνων για το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Επαγγελματικών Προσόντων.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1: ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΣΤΗ ΔΒΜ

Συμμετοχή ενηλίκων στη ΔΒΜ στην Ευρώπη		
α.α	Χώρα	Ποσοστό %
1	Σουηδία	32,4
2	Δανία	30,2
3	Ισλανδία	25,1
4	Φιλανδία	23,1
5	Ηνωμένο Βασίλειο	19,9
6	Νορβηγία	19,3
7	Ολλανδία	17
8	Σλοβενία	13,9
9	Αυστρία	13,2
10	Ισπανία	10,4
11	Εσθονία	9,8
Μέσος Όρος των 27 Κ-Μ της Ε.Ε.		9,5
12	Λουξεμβούργο	8,5
13	Κύπρος	8,5
14	Γερμανία	7,9
15	Τσεχία	7,8
16	Γαλλία	7,3
17	Ιρλανδία	7,1
18	Βέλγιο	6,8
19	Λετονία	6,8
20	Ιταλία	6,3
21	Μάλτα	6,2
22	Πορτογαλία	5,3
23	Λιθουανία	4,9
24	Πολωνία	4,7
25	Σλοβακία	3,3
26	Ουγγαρία	3,1
27	Ελλάδα	2,9
28	FYROM	2,5
29	Κροατία	2,2
30	Τουρκία	1,8
31	Ρουμανία	1,5
32	Βουλγαρία	1,4
33	Λιχτενστάιν	-

Πηγή: Eurostat 2009 & E.C./ Standing Committee on Indicators & benchmarks (2009), *Progress towards the Lisbon objectives. Indicators and benchmarks 2009*. Brussels: Commission of the European Communities 23-11-2009, pg. 28.

Παράλληλα με τις ποσοτικές αποτυπώσεις, υπάρχουν και ουσιώδεις ποιοτικές παράμετροι της «ελληνικής υστέρησης». Οι τελευταίες συμπεριλαμβάνουν:

- Την απουσία σύνδεσης της αρχικής με τη συνεχιζόμενη εκπαίδευση και κατάρτιση (με ταυτόχρονη αποσαφήνιση των ορίων τους) σε συνδυασμό με τον κατακερματισμό και επικάλυψη αρμοδιοτήτων.
- Το ασαφές πλαίσιο αναφορικά με τα προσόντα και τα συναφή επαγγελματικά δικαιώματα.
- Το αποσπασματικό και τυχαίο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών ΔΒΜ.
- Την πλημμελή διασύνδεση της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με τις πραγματικές ανάγκες της εθνικής και ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας.

Στη δημιουργία και συντήρηση αυτής της προβληματικής κατάστασης συνέβαλλαν επίσης:

- η ελλιπής συνεργασία μεταξύ Υπουργείου Παιδείας και Υπουργείου Εργασίας και η μη συστηματική διαβούλευση με κοινωνικούς εταίρους, αυτοδιοικητικούς φορείς και την κοινωνία των πολιτών.
- η έλλειψη σχετικής παράδοσης που θα διευκόλυνε τη θεμελίωση της Δια Βίου Μάθησης ως συνιστώσας της ιδιότητας του πολίτη.

Όλα τα προαναφερθέντα φανερώνουν την αναγκαιότητα ενός νέου εμπειρικά και ερευνητικά θεμελιωμένου εθνικού στρατηγικού σχεδιασμού για μια πολυεπίπεδη ανάπτυξη της Δια Βίου Μάθησης στην Ελλάδα.

2. Η νέα πολιτική για τη Δια βίου Μάθηση και η ταυτότητά της

Είναι πλέον σαφές, ότι η χώρα μας απαιτεί μια νέα πολιτική. Μια πολιτική που εντάσσεται στον ευρύτερο ανασχεδιασμό του αναπτυξιακού μοντέλου της Ελλάδας με ιδιαίτερη έμφαση στο προφίλ γνώσεων, ικανοτήτων και δεξιοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού. Συγχρόνως όμως απαιτείται και μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για τη Δια Βίου Μάθηση με όρους κοινωνικής δικαιοσύνης: η παροχή δηλαδή μέσω της Δια Βίου Μάθησης του δημόσιου αγαθού της παιδείας σε όλους τους πολίτες και ειδικότερα σε όσους το έχουν περισσότερο ανάγκη. Έχουμε πλήρη επίγνωση της ανάγκης για μια ριζικά νέα εθνική πολιτική ΔΒΜ και υπ'αυτήν την έννοια δεν είναι τυχαία η μετονομασία του Υπουργείου Παιδείας με την ένθεση της ΔΒΜ. Αποτελεί σαφή συμβολική και υλική αποτύπωση των προθέσεων και των οραμάτων μας.

Αυτήν την πολιτική θα τη θέσουμε σε διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, με στόχο να πραγματώνει την ιδεολογική και πολιτική μας δέσμευση για την πρωτοκαθεδρία του πολίτη και ταυτόχρονα να συνάδει με τις Ευρωπαϊκές συστάσεις. Η νέα πολιτική βασίζεται στις παρακάτω αρχές:

1. Το σύνθημα «πρώτα ο μαθητής» ισχύει κι εδώ. Πρώτα ο εκπαιδευόμενος κάθε ηλικίας. Η Δια Βίου Μάθηση είναι «ανθρωποκεντρική». Έχει δηλαδή ως αφετηρία τον άνθρωπο (το μαθητή, τον ενήλικα, τον πολίτη) και τις ανάγκες του, και όχι τα συμφέροντα των παρόχων εκπαίδευσης και κατάρτισης. Η προτεραιότητά μας δεν είναι ο φορέας και η χρηματοδότησή του αλλά οι γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες που αποκτούν οι εκπαιδευόμενοι.
2. Η Δια Βίου Μάθηση είναι *ενεργός, συνεχής, αλλά εποδενί εξαναγκαστική* διαδικασία και δε σταματά με το πέρας της αρχικής εκπαίδευσης και την ενηλικίωση του ανθρώπου. Θέλουμε να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη των πολιτών με στόχο να αλλάξει η κουλτούρα μάθησης προς όφελος των εκπαιδευόμενων. Η μάθηση είναι μια ανοιχτή και συνεχής ευκαιρία για κοινωνική και επαγγελματική βελτίωση στη ζωή ενός ανθρώπου.
3. Η Δια Βίου Μάθηση είναι *ολιστική*: Δίνει κίνητρα για συμμετοχή σε όλους σε όλη τη διάρκεια του βίου με δυνατότητα αναγνώρισης και πιστοποίησης μη τυπικών και άτυπων μορφών μάθησης. Η ΔΒΜ δε λαμβάνει χώρα μόνο στα πλαίσια του επίσημου εκπαιδευτικού συστήματος (τυπική εκπαίδευση) αλλά και σε μια ποικιλία εξωσχολικών μη τυπικών και άτυπων μορφών μαθησιακών δραστηριοτήτων (οικογενειακή και επαγγελματική ζωή, ελεύθερο χρόνο, κοινωνικές και αθλητικές δραστηριότητες), οι οποίες θα μπορούν να πιστοποιηθούν.
4. Η Δια Βίου Μάθηση υποστηρίζει την αναπτυξιακή πορεία της χώρας. Αποσκοπεί στην επικαιροποίηση των γνώσεων και δεξιοτήτων των εργαζομένων ενόψει των ραγδαία μεταβαλλόμενων συνθηκών εργασίας

με έγκαιρη διάγνωση των αναγκών της αγοράς εργασίας σε τοπικό και εθνικό επίπεδο και διασύνδεσής τους με τις παρεχόμενες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες. Παράλληλα συμβάλλει στην επίτευξη των οριζόντιων στόχων της πολιτικής μας όπως πράσινη ανάπτυξη, καινοτομία, τεχνολογία.

5. Η Δια Βίου Μάθηση υποστηρίζει την κοινωνική ένταξη. Αποσκοπεί στην αποφυγή της κοινωνικής και επαγγελματικής υποβάθμισης ευάλωτων ομάδων με έγκαιρη διάγνωση των αναγκών σε εθνικό και τοπικό επίπεδο και στοχεύει στην ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου καθώς και στην καλλιέργεια κοινωνικών και πολιτικών συμπεριφορών συμβατών με τις νέες συνθήκες θέτοντας ως στόχο το γενικό πληθυσμό και όχι μόνο συγκεκριμένα τμήματά του.

Η ταυτότητα της πολιτικής μας λοιπόν συνοψίζεται στην επιδίωξη μιας *ανθρωποκεντρικής, αναπτυξιακής και κοινωνικά δίκαιης στρατηγικής για τη Δια Βίου Μάθηση.*

Σχεδιάζουμε μια πολιτική ΔΒΜ που θα μας επιτρέψει να δημιουργήσουμε μια γενικότερη κουλτούρα μάθησης και μεσοπρόθεσμα να προσεγγίσουμε τις ευρωπαϊκές επιδόσεις στην έκταση της συμμετοχής των πολιτών και να υπερβούμε τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Μια τέτοια πολιτική δεν μπορεί παρά να είναι συγκεκριμένη.

Έτσι, οι κεντρικοί **ποσοτικοί** μας στόχοι είναι:

1. Διπλασιασμός της εθνικής συμμετοχής στη Δια Βίου Μάθηση (τιμή-στόχος 5% για το 2013).
2. Αύξηση κατά 25% της συμμετοχής ενηλίκων στη Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση.
3. Αντίστοιχη αύξηση στη Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση που σχετίζεται αποκλειστικά με την επαγγελματική εξέλιξη.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2: Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

	ΕΛΛΑΔΑ		ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ Ε.Ε		ΣΤΟΧΟΙ Ε.Ε	
	2000 (2003)	2008	2000 (2003)	2008	2010	2020
Συμμετοχή Ενηλίκων στη ΔΒΜ (ηλικία 25-64 για περίοδο 4 εβδομάδων το χρόνο)	2,6%	2,9%	8,5%	9,5%	12,5%	15%

Πηγή: E.C./ Standing Committee on Indicators & benchmarks (2009), *Progress towards the Lisbon objectives. Indicators and benchmarks 2009*. Brussels: Commission of the European Communities 23-11-2009, pg. 28.

ΠΙΝΑΚΑΣ 3: Η κατάσταση της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης στην Ελλάδα συγκριτικά με τον κοινοτικό Μ.Ο.

Δείκτες Επαγγελματικής Εκπαίδευσης & Κατάρτισης (VET)	Ελλάδα	Μ.Ο της ΕΕ (report 2009)
ISCED 3 (αρχική)	31,7%	51,5%
CVT (συνεχιζόμενη επί του πληθυσμού που μετέχει σε Μη τυπική μάθηση NFE)	14% (μόλις 10% στο job-related)	33%

Πηγή: E.C./ Standing Committee on Indicators & benchmarks (2009), *Progress towards the Lisbon objectives. Indicators and benchmarks 2009*. Brussels: Commission of the European Communities 23-11-2009 και Commission of the European Communities (2009), *Progress towards the Lisbon objectives in education and training. Analysis of implementation at European and national levels*. Brussels: COM (2009) 640.

Η παρακολούθηση της επίτευξης των ποσοτικών στόχων θα πραγματοποιείται σε εξαμηνιαία βάση τόσο σε επίπεδο περιφέρειας όσο και σε εθνικό επίπεδο με στόχο την έγκαιρη διάγνωση τυχόν προβλημάτων και δυσλειτουργιών και την άμεση αντιμετώπισή τους. Πέραν των ποσοτικών επιδόσεων, θεμελιώδης μας επιδίωξη είναι η **ποιοτική** αναβάθμιση της ΔΒΜ. Συγκεκριμένα:

1. Διασφάλιση της ποιότητας παντού: στους εκπαιδευτές, στην επιμόρφωση των εκπαιδευτών, στα γνωστικά αντικείμενα και στο μαθησιακό υλικό, στους χώρους και τις υποδομές, στις διαδικασίες αξιολόγησης και πιστοποίησης.
2. Ανάπτυξη νέων παιδαγωγικών μεθόδων με στροφή στη βιωματική μάθηση, στη μάθηση εξ αποστάσεως, στο e-learning, σε μικτές μορφές μάθησης (blended learning).

3. Εξορθολογισμός και σαφήνεια των προσόντων που αποκτούνται από τη Δια Βίου Μάθηση και συσχέτιση τους με την αγορά εργασίας σε ελληνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο για τη διασφάλιση της κινητικότητας των εκπαιδευομένων και του εργατικού δυναμικού. Θα συγκροτηθεί το Εθνικό Πλαίσιο Επαγγελματικών Προσόντων Προσόντων (NQF), με το οποίο θα συνδεθούν όλες οι μορφές τυπικής, μη τυπικής και άτυπης μάθησης. Τα προσόντα που θα αποκτούν οι πολίτες μέσω της Δια Βίου Μάθησης, θα καταγράφονται σε εθνικούς περιγραφικούς δείκτες και θα κατατάσσονται σε επίπεδα λαμβάνοντας υπόψη τα 8 επίπεδα του Ευρωπαϊκού Πλαισίου. Για παράδειγμα, οι γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες που προκύπτουν από μια μορφή κατάρτισης ή από πιστοποιημένη επαγγελματική μαθητεία, θα κατατάσσονται σε ένα από τα επίπεδα αντιστοίχισης και θα «συνοδεύουν» τον εργαζόμενο ή τον άνεργο σε όποια (εθνική ή/και ευρωπαϊκή) αγορά εργασίας κινηθεί. Έτσι π.χ μάγειρας με χ χρόνια προϋπηρεσίας θα μπορεί να υποβάλλει φάκελο με τα προσόντα του σε κλαδική επιτροπή αξιολόγησης η οποία θα τον εξετάσει σε σύγκριση με το αντίστοιχο επαγγελματικό προσόν. Αν η επιτροπή κρίνει ότι πληροί τις προϋποθέσεις θα του χορηγεί επάρκεια που θα τον κατατάσσει σε κάποιο από τα επίπεδα του NQF και κατ'επέκταση του EQF. Αν η επιτροπή κρίνει ότι χρειάζονται μέτρα αναπλήρωσης (λ.χ. ξένη γλώσσα σε χ επίπεδο ή ψ μήνες πρόσθετη επαγγελματική εμπειρία) ζητάει από τον αιτούντα την απόκτηση των περαιτέρω αναγκαίων προσόντων με μαθησιακή διαδρομή της επιλογής του. Ο μάγειρας προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες, επαναυποβάλλει το φάκελό του και η επιτροπή είτε με εξετάσεις είτε αποδεχόμενη τις βεβαιώσεις του χορηγεί επάρκεια η οποία τον κατατάσσει σε ένα από τα επίπεδα του Εθνικού Πλαισίου Επαγγελματικών Προσόντων (NQF) και κατ'επέκταση του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Επαγγελματικών Προσόντων (EQF). Ως εκ τούτου τα προσόντα του αναγνωρίζονται τόσο στην εγχώρια όσο και στην ευρωπαϊκή αγορά εργασίας.

4. Ορθολογική κατανομή και αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων στα πλαίσια του ΕΣΠΑ.

Οι ανωτέρω στόχοι για τη Δια Βίου Μάθηση δεν μπορούν να επιτευχθούν χωρίς την ουσιαστική και ενεργό συμμετοχή της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ιδιαίτερα δε ως προς το σκέλος της Δια Βίου Μάθησης που στοχεύει στην κοινωνική ένταξη των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, η τοπική αυτοδιοίκηση καλείται να αναλάβει το θεσμικό πρωταγωνιστικό της ρόλο στη βελτίωση των εθνικών μας επιδόσεων. Οι αυτοδιοικητικοί φορείς καλούνται να ορίσουν τους δικούς τους ποσοτικούς στόχους σε επίπεδο περιφέρειας με βάση τις προτεραιότητες και τις ανάγκες της κάθε περιφέρειας. Επιπλέον, κρίσιμης και καθοριστικής σημασίας είναι η ενεργός συμβολή των κοινωνικών εταίρων τόσο στην αποτελεσματικότητα της συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης, όσο και στη διασφάλιση της διασύνδεσής της με τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Η υλοποίηση των στόχων αυτών απαιτεί διαρθρωτικές και δομικές αλλαγές στην Δια Βίου Μάθηση. Δημιουργούμε το Εθνικό Δίκτυο Δια Βίου Μάθησης της Ελλάδας και αναθεωρούμε και εκσυγχρονίζουμε το Εθνικό Σύστημα για τη Σύνδεση της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την Απασχόληση (ΕΣΣΕΕΚΑ).

3. Προς τη Δημιουργία ενός Εθνικού Δικτύου Δια βίου Μάθησης

Στο Εθνικό Δίκτυο Δια Βίου Μάθησης συμμετέχουν οι κοινωνικοί εταίροι και τελικά όλοι οι πολίτες σε όλες τις φάσεις σχεδιασμού, εφαρμογής και αξιολόγησης των δραστηριοτήτων του. Η Δια Βίου Μάθηση αποτελεί στρατηγικό εργαλείο για την υλοποίηση των μεγάλων πολιτικών μας επιλογών και γι' αυτό δίνουμε προτεραιότητα στην ανάπτυξη (πράσινη ανάπτυξη, καινοτομία, ψηφιακός εγγραμματισμός κ.ά.), στην ένταξη (κοινωνική ενσωμάτωση, ένταξη στην απασχόληση κ.ά.), στην παιδεία (εκπαίδευση των εκπαιδευτικών κ.ά) και σε ζητήματα μείζονος κοινωνικής σημασίας (περιβαλλοντική εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση, κυκλοφοριακή αγωγή κ.ά).

Βασικά χαρακτηριστικά του Εθνικού Δικτύου Δια βίου Μάθησης είναι:

- Άρση των εκπαιδευτικών αδιεξόδων: σαφής διασύνδεση των επιμέρους μορφών της εκπαίδευσης και κατάρτισης (τυπική δευτεροβάθμια τεχνική εκπαίδευση), αρχική και συνεχιζόμενη, τυπική, μη τυπική και άτυπη.
- Η διασφάλιση της διαφάνειας και διασύνδεσης μεταξύ τους ώστε να διασφαλίζεται η ισότητα ευκαιριών και η ευελιξία επιλογής της εκπαιδευτικής και επαγγελματικής πορείας του ατόμου, από όποιο σημείο του εκπαιδευτικού συστήματος και αν ξεκινά.
- Ο προσανατολισμός στο αποτέλεσμα της μάθησης (εκροές¹), μέσα από ένα ενιαίο αξιόπιστο εθνικό πλαίσιο αξιολόγησης και πιστοποίησης των εκροών, ανεξάρτητα από τον τρόπο και την διαδρομή απόκτησής τους.

Βασικές, στρατηγικής σημασίας λειτουργίες του Δικτύου είναι:

1. Η δημιουργία ενιαίου εθνικού πλαισίου αξιολόγησης και πιστοποίησης για όλες τις μορφές εκπαίδευσης και κατάρτισης ενηλίκων (δημόσιων, ιδιωτικών και κοινωνικών- τυπικών, μη τυπικών και άτυπων) με εσωτερικές, ευέλικτες διαφοροποιήσεις ανάλογα με τη μορφή κατάρτισης ή εκπαίδευσης.
2. Η συγκρότηση ενιαίου εθνικού πλαισίου αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων και πιστοποίησης γνώσεων, δεξιοτήτων, ικανοτήτων.
3. Η συστηματοποίηση της ανίχνευσης- διάγνωσης των αναγκών της αγοράς εργασίας και των επαγγελματικών και επιμορφωτικών αναγκών των πολιτών σε εθνικό και τοπικό επίπεδο.
4. Το δικαίωμα κάθε πολίτη στην πρόσβαση σε όλες εκείνες τις επιμορφωτικές δραστηριότητες, που στοχεύουν στην ολοκλήρωση της προσωπικότητας του και στην απρόσκοπτη ένταξη και ενσωμάτωσή

¹ Εισροές της ΔΒΜ αποτελούν οι πόροι, οι δομές, οι εκπαιδευτές, το μαθησιακό υλικό, κλπ. Εκροές αποτελούν τα μαθησιακά αποτελέσματα (τι μαθαίνει ο πολίτης και τι δεξιότητες και ικανότητες αναπτύσσει).

στους στο κοινωνικό γίνεσθαι, με έμφαση στις κοινωνικά ευπαθείς και κοινωνικά ευάλωτες ομάδες.

5. Η διαρκής και ουσιαστική επιμόρφωση των εκπαιδευτών ενηλίκων ώστε πέρα, από τα αυστηρά συσχετιζόμενα με την αγορά εργασίας αποτελέσματα, να ανταποκρίνονται και στα παιδαγωγικά τους καθήκοντα.

4. Προτάσεις πολιτικής. Πώς θα το κάνουμε:

Προχωρούμε άμεσα σε αλλαγές:

1. Δημιουργούμε νέο θεσμικό πλαίσιο το οποίο θα αποτυπώνει με σαφήνεια τα τρία παραπάνω χαρακτηριστικά της σύγχρονης Δια Βίου Μάθησης (αναπτυξιακή, ανθρωποκεντρική και κοινωνικά δίκαιη), θα διασφαλίζει την ποιότητα όλων των δομών όπως και τη δυνατότητα διασύνδεσης και συνεργασίας τους και θα πιστοποιεί το τελικό μαθησιακό αποτέλεσμα. Το νέο θεσμικό πλαίσιο θα εκσυγχρονίσει το ΕΣΣΕΕΚΑ, ώστε να ανταποκρίνεται πλήρως στις απαιτήσεις της εποχής. Η εφαρμογή του νέου θεσμικού πλαισίου θα επιφέρει ευρύτατες οργανωτικές και διαρθρωτικές αλλαγές, οι οποίες θα επιτρέψουν την απαγκίστρωση από τις υφιστάμενες δύσκαμπτες, γραφειοκρατικές και αναποτελεσματικές πρακτικές. Για το σκοπό ξεκινάμε το διάλογο που θα μας οδηγήσει στον αναλυτικό σχεδιασμό του νέου πλαισίου Δια Βίου Μάθησης, ενώ παράλληλα συστήνουμε νομοπαρασκευαστική επιτροπή για τη διαμόρφωση του σχετικού θεσμικού πλαισίου.
2. Επανασυγκροτείται η Γενική Γραμματεία Δια Βίου Μάθησης και αναβαθμίζεται ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων στην Εθνική Επιτροπή Δια Βίου Μάθησης.
3. Κάθε πολίτης αποκτά δικαίωμα πρόσβασης και ενθαρρύνεται να συμμετέχει σε δραστηριότητες εκπαίδευσης καθόλη την διάρκεια της ζωής του. Οργανώνουμε το Ευropass και το Ατομικό Μητρώο ΔΒΜ για κάθε πολίτη, προκειμένου η συμμετοχή του στη ΔΒΜ να αναγνωρίζεται και να προσμετράται.
4. Το ΕΚΕΠΙΣ αλλάζει: αποκτά νέο διευρυμένο ρόλο που θα το αναδεικνύει ως τον εθνικό επιτελικό φορέα πιστοποίησης όλων των παρόχων εκπαίδευσης και κατάρτισης (ΙΕΚ, ΚΕΚ, ΚΕΣ, «κολλέγια», γενικά το σύνολο της μετα-δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης) και τον εθνικό φορέα πιστοποίησης των επαγγελματικών περιγραμμάτων και τήρησης των εθνικών μητρώων πιστοποίησης γνώσεων, δεξιοτήτων, ικανοτήτων, συμπεριλαμβανομένου του εθνικού μητρώου εκπαιδευτών ενηλίκων (όλων των μορφών εκπαίδευσης και κατάρτισης). Ταυτόχρονα μελετάται ο νέος ρόλος του ΟΕΕΚ, με αξιοποίηση της τεχνογνωσίας του, ώστε τελικά να αρθεί το ασυμβίβαστο της δραστηριότητας παροχής εκπαίδευσης και κατάρτισης παράλληλα με εκείνης της πιστοποίησης

μαθησιακών αποτελεσμάτων και να σταματήσουν επικαλύψεις αρμοδιοτήτων.

5. Συγκροτείται μέσα στο 2010 το Εθνικό Πλαίσιο Επαγγελματικών Προσόντων στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Επαγγελματικών Προσόντων με στόχο τη συνολική θεώρηση της μάθησης και έμφαση στα αποτελέσματα των μαθησιακών δραστηριοτήτων, τα οποία κατανέμονται σε τρεις γενικές κατηγορίες: γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες. Το προτεινόμενο ελληνικό πλαίσιο επαγγελματικών προσόντων δημιουργείται με τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων και θα τεθεί σε δημόσια διαβούλευση στις 25 Φεβρουαρίου του 2010. Στόχος μας είναι μέχρι το τέλος του 2012 να έχει ολοκληρωθεί η αντιστοίχιση του Εθνικού Πλαισίου Επαγγελματικών Προσόντων με το Ευρωπαϊκό.
6. Ιδιαίτερη έμφαση δίνουμε τέλος στον επαγγελματικό προσανατολισμό και δεσμευόμαστε για αναβάθμιση του ΕΚΕΠ (Εθνικό Κέντρο Επαγγελματικού Προσανατολισμού). Επενδύουμε στη διαμόρφωση ενός αξιόπιστου και συνεκτικού συστήματος επαγγελματικού προσανατολισμού, το οποίο θα παρέχει πληροφόρηση και εξατομικευμένη υποστήριξη, διά ζώσης και μέσω του διαδικτύου, που θα ξεκινάει από τους μαθητές του Γυμνασίου/Λυκείου και θα συνοδεύει δια βίου το σύνολο των πολιτών. Το σύστημα αυτό θα παρέχει επίσης, όλες τις απαιτούμενες υπηρεσίες, ώστε να βελτιώνουμε συνεχώς τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των επαγγελματιών συμβούλων. Προς το σκοπό αυτό θα αξιοποιηθούν πλήρως οι πόροι του σχετικού Μέτρου 2.4. «Επαγγελματικός Προσανατολισμός και σύνδεση με την αγορά εργασίας του ΕΠΕΑΕΚ 2006- 2013».

Η υλοποίηση αυτού του νέου εκπαιδευτικού μοντέλου θα χαρακτηρίζεται από την εμπειρική στροφή στη βάση θεμελιωμένων και μετρήσιμων δεδομένων και θα συνάδει με τις πολιτικές μας προτεραιότητες που επιδιώκουμε να πετύχουμε με καθορισμένες στρατηγικές σε ορίζοντα τετραετίας.

Το κείμενο αυτό αποτελεί τη βάση πρώτης συζήτησης με τους κοινωνικούς εταίρους και τα άλλα Υπουργεία, και μετά από επεξεργασία θα τεθεί σε δημόσια διαβούλευση.